

ловъ. Както дѣдо му Станю, така и баща му Христо, били богати, голѣми чорбаджии, предъ които се покланяли българи и турци.

Родътъ имъ билъ старъ и знатенъ — носѣлъ прѣкоръ *Дюзтабанови*, — турска дума, която на български ще рече: хора, чиито крака иматъ *равно ходило*, а не *вгънато*, каквото е ходилото на всички други хора.

Основното си образование Цанко получилъ въ Габрово, гдето свършилъ новото училище, което отворилъ прочутиятъ габровецъ Априловъ. Като свършилъ отдѣленіята, Цанко постѣпилъ въ класовѣтъ и завършилъ трети класъ въ 1860 година, когато билъ вече на 17 г.

Нашитѣ млади четци ще се почудятъ, защо толкова късно е свършилъ Цанко? Да не е повтарялъ отдѣленія и класове? Не. Цанко на време е постѣпилъ въ училището, но е напускалъ общото училище по домашни причини, и за да се учи при частни учители на такива науки, които въ народното училище не се изучавали.

Бащата на Цанко, Христо Дюзтабана, билъ якъ, безстрашенъ човѣкъ. Мърѣлъ турскитѣ чиновници като господаръ, и тѣ не смѣли нищо да му възразяватъ. Въ Габрово нѣмало турско население, а стоялъ само единъ главенъ чиновникъ съ нѣколко свои помагачи турци. Но тѣзи чиновници не смѣли нищо да направятъ безъ разрешението на габровскитѣ българи и чорбаджии. Цанковиятъ баща билъ единъ отъ главнитѣ чорбаджии, та го слушали турскитѣ чиновници.

Христо Дюзтабана прекупувалъ овни и овци, които изпращалъ на голѣми брави за проданъ въ Цариградъ. Той закупувалъ и събирането на данъци; затова ималъ около си слуги и стражари българи съ оржие, и яздилъ охраненъ конь — сѣщо както и бащата на Тодора Каблешковъ въ Копривщица.

По настояване на бащата Цанко изучилъ освенъ българския, и всички чужди езици, които ще трѣбватъ въ търговията, въ сѣдилищата, въ общината и въ държа-